

архиепископа Василия за Българскы патріархъ като му далъ сичкыты патришкы правдины; а на утрѣто, — Архангеловъ-день, — коронясалъ и царь Ивана съ царскы вѣнецъ, и му далъ скиптеръ и бѣлѣгъ, на който были изображени спасителевый крѣсть и райскытъ ключеве на св. Петра. Нъ това съединеніе было само външно и направено съ хитрость, защото Българеты, които отъ край си мразять только Католицыты, сж си останали за винагы Православны.

П. Ами защо царь Иванъ не заплашилъ съ оржжіето си тыя Католицы, ами прибѣгнулъ на измамъ и хитрость?

О. Защото ако да не былъ направилъ тѣй, царството му было въ опасность да ся затрие, както ся изгубило и Византійското, като ся опрѣли Гърцити на Френциты крѣстоносци, които гы нападнали тогава, та завладѣли Цариградъ и си поставили тамъ за царь Балдуина, комуто испослѣ царь Иванъ пратилъ посланникъ да му честиты царството и да му попроси přátелството.

П. Ами царь Иванъ какъ ся избавилъ пакъ отъ Маджари-ти и царяубійцити, които го застрашавали толкози!

О. Срѣщу Маджарыты, на които царьтъ былъ захванълъ вече нѣколко области въ Българіѣ, и зѣлъ дору да ся нарича Българскы царь; той излѣзълъ съ силнѣ войскѣ, та гы изгонилъ изъ земѣтъ си, дѣто вече несмѣяли да ся върнѣтъ; а Иванка, който естевенно былъ лошъ человекъ, прѣди да си нападне още на отечеството, были го уловили за лошевиниты му Гърцити, та го хвърлили въ тѣмницѣ, дѣто ся и сплулъ отъ мѣкы; пакъ брата му Митра, който ходилъ въ Россія за помощъ, когато ся върнѣлъ съ Руссыты, та нападнѣлъ на отечеството си, Царь Иванъ излѣзълъ, та го уловилъ и убилъ, а Руссыты му изгонилъ, и тѣй ся избавилъ отъ своиты непріятели.